

Danmark, gaaet i modsat Retning af den tidligere Fæstelovgivning og har ved forskellige Lovbestemmelser udvirket Endeel af de betryggende Sikkerhedsbestemmelser, som tidligere fandtes i Lovgivningen med Hensyn til Fæsterne. Det maa altsaa være en fremtidig Bestyrelse overladt saavidt muligt at virke hen til, at Fæstelovgivningen, som den bestaaer, virkelig bliver opretholdt overalt, og dernæst, at de forskjellige Love, der i de senere Aarrækker ere udfomne, hvorved Fæstelovgivningens Betryggelse for Fæsterne er gjort mindre, efterhaanden forandres saaledes, at Forholdet, naar det skal vedblive, i Fremtiden kan blive saa betryggende for Fæsterne, som det fra tidligere Tid har været Fæstelovgivningens Bestemmelse, at det skulde være. Jeg skal blot, for at nævne Noget af det, hvortil jeg her sigter, anføre, at der ved en Frd. af 1820 blev givet Godseierne eet Aars og fjorten Dages Ret til at holde en Gaard fæstledig, før den atter bortfæstedes, hvorved det blev muligt at opdrive Prisen paa Indfæstningen og Afgiften til den Grad, hvortil de nu ere komne, hvilket de ikke vilde have kunnet, naar den tidligere Lovgivnings Bestemmelser om snarest muligt at bortfæste vare vedblevne at bestaae; ligeledes er der i flere Henseender ved Frd. af 9de Marts 1838 givet Godseierne en Ret, som er af en saadan Væbskaffenhed, at det maa være vigtigt at faae Bestemmelsen forandret derhen, at den tidligere Betryggelse for Fæsterne atter indtræder.

Naar man nu imidlertid retter sin Opmærksomhed paa, hvad der kunde være mest paatrængende, saa have Forslagsstillerne troet, at den meest paatrængende Reform i saa Henseende, den, hvormed man maatte see at begynde, vilde være at ophæve den Ret, der ved Forordningen af 8de Juni 1787 og 27de September 1805 er givet Jorddroten til at indtage Fæstjord til Skovs Oppløsning og Fredning. Man maa nemlig gaae ud fra, at den Aarrække, der er gaaet hen, siden denne Ret blev givet Godseierne, er saa lang, og at Retten har bestaaet i en saadan Udstrækning, at der ikke længere bør være Tale om, at den fremdeles skal vedblive at bestaae, isærdeleshed naar

man lægger Mærke til, at der ved kongelig Resolution af 1813 og Placât af 9de Marts 1838 er af andre Grunde givet Godseierne Ret til Bevilling til Inddragelse af et meget stort Quantum af den hidtilværende Fæstjord. Naar man nu veed, hvilken Udstrækning der er givet disse Bevillinger, sammenholdt med Brugen af de Bestemmelser, som her foreslaaes ophævede, og lægger sammen hvad der ifølge samtlige disse Bestemmelser er borttaget af den Jord, som efter Lovgivningen skal være overladt til Brug for Fæstebondestanden, saa troer jeg, at dette er et saa stort Quantum, at man ikke længere bør lade Veien staae aaben til, at Fæstjorden yderligere skulde kunne formindskes; jo længere Tiden gaaer hen, desto mere vil denne Jord smelte sammen, saaledes at der tilfids vil blive en langt ringere Deel tilbage under Fæstelovgivningens Omraade, end der i Lovgivningen er forudsat. For at oplyse, hvad jeg her har anført, skal jeg nævne, at der, efter Meddelelser fra det statistiske Bureau, ifølge Resolutionen af 1813 og Placaten af 9de Marts 1838, er givet Bevillinger til Inddragelse af Bøndejord af over 6,200 Tønder Land, boniteret til Taxten 24, foruden 170 Tønder Land af anden Jord efter Arealberegning. Naar man nu tillige tager Hensyn til, hvad der ogsaa er meddeelt fra Regeringens Side, at der ifølge de to Lovbestemmelser, der her foreslaaes ophævede, fra 1ste Januar 1850 paa private Gods er inddraget af Fæstjord paa det nord-sjællandske Gods 223 Tønder, i det syd-sjællandske District 605 Tdr. Land, i det Volland-Falsterske District 143 Tdr. Land, i det syenske District 1269 Tdr. Land, i det norrø-jydsk 1726 Tdr. Land, og i det sønderjydsk 618 Tdr. Land, tilsammen til private Skove 4584 Tdr. Land, lægger dette Quantum til de 6,200 Tdr. boniteret Jord til Taxten 24, som jeg før nævnte, og tillige erindrer, at hele dette Quantum Jord er inddraget siden 1ste Januar 1850 — hvormed der før den Tid er inddraget til samme Brug, har jeg ikke nærværende — saa vil man see, at det er et meget stort Quantum, hvorom der er Tale, og at det ikke gaaer an, naar Fæstevæsenet skal bibeholdes, at lade Eierne fremdeles have denne Ret, da Fæstjorden derved efterhaanden